

til Kommuneskat, dog med det i Lov af 15. Maj 1903 § 16, 1. Stykke, hjemlede Fradrag for Indtægter, der godtgøres at hidrøre fra Virksomhed i Udlandet. — Endvidere forlænges Bestemmelserne — for Kommuneskattens Vedkommende — i § 6 i Lov Nr. 534 af 4. Oktober 1919 angaaende et skattepligtigt Selskab eller en skattepligtig Forening, der opløses inden Skatteaarets Udgang.

VIII. Med en mindre Ændring forlænges Bestemmelserne i Lov af 1. Marts 1920 §§ 8 og 11—12, der omhandler offentlige Myndigheders, Selskabers, erhvervsdrivendes m. fl.s Pligt til — under Bødeansvar — overfor Ligningsmyndighederne at fremkomme med enhver Oplysning, der kan tjene til Vejledning, saasom de af dem udbetalte Lønninger, Tantiømer o. lign., Pligten til under Bødeansvar rettidig at melde Flytning til den fraflyttede Kommune — nu bestemmes det dog, at Kommunalbestyrelsen kan fastsætte en Frist for Bødens Erlæggelse, og først ved dennes Udløb kan Afsoning finde Sted —, og endelig gives her Regler om Fraflytningskommunens Ligningsmyndigheders Pligt til at give de nødvendige Oplysninger til den tilflyttede Kommune. (Se i øvrigt om disse Forhold Aarvog 1919—20 pag. 246).

IX. Medens den i Lov af 1. Marts 1920 § 13 indeholdte Regel (Aarvog 1919—20 pag. 247 VI) om det Tilfælde, at Udpantning forgæves er forsøgt hos et Familieoverhoved, i uforandret Skikkelse optoges i nærværende Lov, indsattes i Folketinget — efter Udvalgets Forslag — en ny og vigtig Bestemmelse om, at naar personlig Kommuneskat forgæves har været søgt udpantet hos ugifte Skatteydere, har Kommunalbestyrelserne Ret til ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteydere Arbejdsgiver at forlange, at Arbejdsgiveren i den Skatteyderen tilkommende Lønning tilbageholder det til Skattens Betaling fornødne Beløb, og at dette Beløb af Arbejdsgiveren indbetales til Kommunens Kasse. Dog kan der ikke i nogen Løn tilbageholdes mere end Trediedelen til Betaling af Kommuneskatten. — Under Forhandlingerne blev det af Ordføreren (Hagbart Berg) vedrørende denne Bestemmelse udtalt, »at der naturligvis ikke her kan være Tale om at paalægge Arbejdsgiverne noget økonomisk Ansvar for Skattens Udredelse«.

X. Ny er ogsaa Bestemmelsen om, at Regelen, der hidtil